

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж1 у 75/2020
23.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА ПР Услужне делатности у шумарству „Timberpro“ Лозница из Лознице, Бањска 164, чији је пуномоћник Бојан Јовић, адвокат из ..., ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 108/2020 од 19.06.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 23.07.2020. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 108/2020 од 19.06.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Предлагач је 02.07.2020. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 108/2020 од 19.06.2020. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда III-7У 3219/19, као неоснован. Предлагач сматра да Управни суд у ожалбеном решењу није правилно ценио критеријуме за утврђивање повреде права на суђење у разумном року и да је у овом случају морао усвојити приговор предлагача ради убрзавања поступка и досудити му трошкове покретања поступка. Предлаже да Врховни касациони суд преиначи ожалбено решење, тако што ће усвојити приговор ради убрзавања поступка и предлагачу досудити трошкове поступка на име састава жалбе.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Полазећи од чињеница и околности овог случаја које су утврђене у ожалбеном решењу, Врховни касациони суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда III-7У 3219/19. У време подношења приговора поступак је у наведеном управном спору трајао нешто дуже од годину дана, па се у објективном смислу не може сматрати неразумно дугим.

Наиме, ако је суд је преоптерећен нерешеним предметима, изграђени стандарди Европског суда за људска права налажу да се предмети тада решавају по приоритету или по посебном значају за подносиоца, а не по редоследу пријема предмета у суд. Случајеви који, према свим околностима, имају посебан значај за подносиоца приговора или за њега постоји ризик због одуговлачења поступка, захтевају нарочиту марљивост у поступању или посебну и изузетну хитност, па се и реално краће време трајања поступка може сматрати неразумним. Међутим, предмет управног спора односи се на налог предлагачу да изврши непријављене пореске обавезе и, према оцени Врховног касационог суда, не спада у предмете који су по закону хитни или које би требало прекоредно решавати, уз сво уважавање субјективног значаја који оцена законитости пореског решења има за предлагача.

Поред тога, у току трајања поступка Управни суд није био неактиван, већ је предузимао радње на стварању процесних услова неопходних за одлучивање. Управни суд је 27.03.2019. године доставио тужбу туженом органу на одговор и затражио списе предмета, а 27.05.2020. године наложио тужиоцу да се изјасни да ли је задовољан накнадно донетим решењем туженог органа или остаје при тужби и у ком обиму.

Врховни касациони суд истиче да је поступак у предмету Управног суда III-7У 3219/19 започет по тужби због ћутања управе предлагача, као тужиоца, јер тужено Министарство финансија није донело одлуку по његовој жалби од 29.11.2018. године изјављеној против првостепеног решења донетог у поступку пореске контроле. Из списка произлази да је тужено Министарство финансија донело решење по жалби још 25.04.2019. године (погрешно наведено 25.04.2018. године), али да о овој чињеници предлагач и његов пуномоћник нису обавестили ни Управни суд, нити Врховни касациони суд иако она може бити од значаја за одлучивање и у управном спору и у поступку за заштиту права на суђење у разумном року. Разумна дужина судског поступка представља оптимално време за одлучивање о праву или обавези странке у коме треба да буде отклоњена неизвесност о томе да ли странка има неко право или је дужна да изврши неку обавезу. Доношењем решења о жалби предлагача од стране Министарства финансија након покретања управног спора престала је неизвесност предлагача о исходу поступка по његовој жалби и престао основ за подношење тужбе због ћутања управе у управном спору. Пропуст подносиоца представке да обавести суд о битном доказу за разматрање предмета представља у пракси Европског суда за људска права једну од ситуација у којима је тај суд утврђивао злоупотребу права на представку због онемогућавања неометаног вођења поступка и правилног одлучивања о представци (види, поред осталих, одлуке од 19.09.2019. године у предметима

Младеновић и др. против Србије, број 41375/16, Лазић против Србије, број 76024/16, Антић против Србије број 42144/16 и Бихорац против Србије број 33470/16).

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у ставу првом диспозитиву решења.

Врховни касациони суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Судија

Катарина Манојловић Андрић,с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**